

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת צו

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש ניסן שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי ננסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

<p>מכפרים על מצות עשה ולא תעשה יב</p> <p>עברה מכבה מצוה יג</p> <p>במקום השכינה באה הסטרא אחרא לשרות יג</p> <p>בבעלי התורה אין כביה למצוותם יג</p> <p>מצותם הוא תורתם יג</p> <p>הבל פיהם של תלמידי חכמים הוא כמו עשן המערכה. יג</p> <p>הרשעים גורמים פירוד יג</p> <p>אהרן ובניו מיחדים קודשא בריך הוא ושכינתיה יד</p> <p>אהרן משך את השמן מאבא אל מלכות יד</p> <p>ישראל הם ממלכת כהנים שנקראים על שם המלכות שמתברכת על ידי הכהנים טו</p> <p>הכהנים ממליכים אותה טו</p> <p>התורה מגינה למעלה ולמטה טו</p> <p>התורה מכפרת בזמן שאין בית המקדש קיים טו</p> <p>המזכיר בבית הכנסת עניני הקרבנות אין המלאכים יכולים להרע לו טז</p> <p>העוסקים בתורה גבוהים מן הנביאים טז</p> <p>התורה חשובה מהכל טז</p> <p>כהן גדול למטה נגד כהן גדול של מעלה יז</p> <p>הכל כמו למעלה יז</p> <p>כל הספירות מתעוררות עם החסד יז</p> <p>כשהכהן למטה מתעורר למעלה גם כן מתעוררים יז</p> <p>משה משח לאהרן יז</p> <p>במוצאי שבת מריחים בשמים יח</p> <p>על ידי ריח הקרבן מתיחדים למעלה יח</p> <p>ריח הקרבנות על ידי הכהן הוא קיום הכל יח</p> <p>ה' אומר חידושים משמו של ר' שמעון יח</p> <p>מי שאין בו אכילה איך יכול לומר אכלתי? יח</p> <p>ה' אמר שר' שמעון יאמר התשובה יט</p> <p>ה' אוכל בשביל אהבתו לכנסת ישראל יט</p> <p>משל לכלה וחתן יט</p> <p>האורח יעשה רצון בעל הבית יט</p> <p>יעקב ישן על האבנים שאין הדרך בכך יט</p> <p>המלאכים אצל אברהם אכלו ושתו יט</p>	<p>קרבן עולה גורם יחוד למעלה ה</p> <p>היחודים הנעשים על ידי הכהנים בעבודתם וכו' ה</p> <p>שלושה רוחות קשורים כאחד יחד ה</p> <p>מבשר הבהמה ניזונים הניצוצין שבקליפת נוגה ו</p> <p>קדשים קלים עשויין לבטל את אחיזת החיצונים מהמלכות ו</p> <p>למה הבגדים נקראים קדש ו</p> <p>הבגדים הם של פשתן שאין בהם אחיזת החיצונים כמו המלכות על ידי העולה ו</p> <p>תיקון הקרבן בב' ענינים אדם ובהמה ז</p> <p>התדבקות הרצון של הכהנים וכו' עד היכן עולה? ז</p> <p>עד אדם קדמון ז</p> <p>בעבודת הקרבנות שורפים את מחשבת עבודה זרה ח</p> <p>כל זמן שישראל עושים רצון ה' אין הסטרא אחרא שולט עליהם ח</p> <p>ברצון ובתפילת ישראל מפרידים בין הטומאה להמלכות ח</p> <p>מידת המלכות עולה למעלה לז"א ולמעלה לאימא ט</p> <p>על ידי שריפת העולה שורפים המחשבות הרעות ט</p> <p>השכינה גומרת לטהר את האדם מהמחשבה הרעה ט</p> <p>עליית המלכות, כאשר נכנע כח הסטרא אחרא ט</p> <p>יחוד שבחצות הלילה ט</p> <p>בלילה זמן שליטת החיצונים ט</p> <p>בחצות הלילה נכנעים החיצונים ויש חסדים י</p> <p>ה' משתעשע עם הצדיקים ואח"כ מתיחד עם השכינה . י</p> <p>הפשתים ישאר לבדו י</p> <p>פשתים הוא דין ומהדשן מקבלים החיצונים חלק י</p> <p>לכהן היה מותר ללכת בכלאים בשעת העבודה י</p> <p>הרי כהן הוא חסד ולמה היה מבעיר אש שזה דין? יא</p> <p>החוטא שורף עצמו באש של יצר הרע יא</p> <p>על ידי הבערת האש על ידי הכהן, מתבטל האש האחר יא</p> <p>שהאש לא יכבה לעולם יא</p> <p>בבקר בעת ששורה צד החסד בעולם יא</p> <p>חמש מיני אש ירדו על המזבח יב</p> <p>אש המלכות אוכלת לחים ויבשים יב</p>
---	--

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם
לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי
מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות
לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו,
או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל
קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,

מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,

כדי להיושע מכל צרה,

ידועה הסגולה,

ניצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש וכן הספרים שזכר ועונש ה"ח ובהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0548-436784

❁ פרשת צו ❁

זוהר חלק ג' פרשת צו דף כו ע"א

קרבן עולה גורם יחוד למעלה

"צו את אהרן ואת בניו לאמור זאת תורת העולה", אמר רבי שמעון, כתיב: **"אדם ובהמה תושיע ה'"** (תהלים לו, ז)^[א], בוא וראה, זו העולה, רמז על עליית והתקשרות מדת המלכות למעלה, ועל התדבקות שלה בתוך עולם הבינה, להיות הכל אחד, בקשר אחד בשמחה.

היחודים הנעשים על ידי הכהנים בעבודתם וכו'

ולבעבור שהיא עולה למעלה למעלה, כתיב: **"זאת תורת העולה"**, **"זאת תורת"**, זה סוד מדרגת זכר ומדרגת נקבה ביחד^[ב], תורה שבכתב ותורה שבעל פה, **"העולה"**, שהיא עולה תוך עולם הבינה להתקשר בתוכו שהוא נקרא קדש הקדשים בודאי, ועולה גם כן קודש הקדשים היא, ולפיכך סדר שחיטתה הוא לצד צפון, שהוא צד בחינת שמאל^[ג], שזו התורה שבעל פה אינה עולה באהבה אלא כאשר נתעורר צד של צפון, שכתוב: **"שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני"** (שיר השירים ב, ו), ואז היא עולה באהבה, ונתעטרת בבחינת הימין, ומתחברת במדרגה האמצעית^[ד], והארה באה על הכל מן סוד קדש הקדשים, וזה נעשה מתוך סוד האדם^[ה], במחשבת הכהן בשירת הלויים ובתפלת ישראל.

שלושה רוחות קשורים כאחד יחד

והרי ביארנו, שהעולה קדש הקדשים בסוד של רוח העליון, לפי ששלשה רוחות קשורים יחד^[ו], רוח התחתון שנקרא רוח הקודש, רוח הפנימי שבמדרגה האמצעית שנקרא רוח חכמה ובינה, וכן נקרא גם רוח התחתון^[ז], אבל זה הממוצע נקרא רוח היוצא מתוך

זיו הזוהר

א. כוונת רבי שמעון, לדרוש זה הפסוק, על סוד הקרבנות שיש בהם ב' עינים של ב' תיקונים, הנקראים אדם ובהמה. **ב.** "זאת רמז על מלכות תורה רמז על תפארת, והיינו יחוד תפארת ומלכות, שבהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וכאשר מזדווגים עולים בתוך עולם הבינה, לקבל משם הארה. **ג.** פירוש, שהתחלת ההתעוררות של היחוד, נעשה על ידי האש של מדת הגבורה, בחינת שמאל צד צפון. **ד.** בחינת הימין היינו מדת החסד,

שורש האהבה, ומדרגה האמצעית זה התפארת. **ה.** פירוש, שכל זה הענין הנעשה על ידי הקרבן עולה נקרא סוד אדם הנזכר בהפסוק: **"אדם ובהמה תושיע ה'"** (תהלים לו, ז), והיינו על ידי הכוונות של כהן לוי וישראל, בשעת הקרבת הקרבן. **ו.** שהם מלכות ותפארת ובינה. **ז.** פירוש, שהן המלכות והן התפארת, שניהם נקראים רוח חכמה ובינה, כי משם בא להם הכח להזדווג, הנקרא אתערותא דלעילא.

השופר, כלול באש ובמים^[ט], רוח העליון שהוא טמיר ונעלם, שבו מתקיימים כל הרוחות הקדושים, וכל הפנים המאירים^[טז], ולפיכך חוזרת העולה להיות רוח ממש^[יז].

מבשר הבהמה ניזונים הניצוצין שבקליפת נוגה

ואחר כך מסוד הבהמה מסתפקים וניזונים, להתקשרות רוח אחר שהוא בתוך הטומאה, מאותן החלבים והשמנונית כמו שנתבאר^[יא], ולפיכך העולה קודש קדשים.

קדשים קלים עשויין לבטל את אחיזת החיצונים מהמלכות

שאר הקרבנות הם לעשות שלום בעולם^[יב] כולם בשביל להעביר כמה צדדים רעים ובעלי הדין, ולהאירם מתוך הרצון דקדושה להמתיקם, הם נקראים קדשים קלים, לפי שאין גורמים התעטרות ועליית מדת המלכות למעלה מעלה בקודש הקדשים, ולכך הקדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה כמו שביארו, אבל עולה שהיא סוד קודש הקדשים, אין היא כשאר קרבנות, כי כל מעשיה קודש.

למה הבגדים נקראים קדש

בוא וראה, מה כתוב: "וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד", אלה הבגדים הם מיוחדים לקדושה, בד יחידי, מיוחד לקדושה^[יג], וכתוב: "בְּגָדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרִחַץ בַּמִּים אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם", מה הטעם של זה הקודש^[יד].

הבגדים הם של פשתן שאין בהם אחיזת החיצונים כמו המלכות על ידי העולה

אלא סוד הדבר כמו שאמרנו, שהעולה קודש קדשים, שעל ידה עולה הכל ומתעטר בקודש הקדשים בקשר אחד, ואחר כך היא מפנה ומעביר רוח הטומאה המטמא הכל, שלא ישלוט ולא יתקרב לתוך המקדש, והוא נדחה מכל צדדי הקדושה, ונשאר הכל קודש בקדושה בלבד.

זיו הזוהר

החלבים והאימורים. **יב.** פירוש, כגון תודה ושלמים בכור ופסח, שהם באים ביותר עבור תקון השני, שנקרא בהמה, והיינו עשיית השלום בעולם, שהכל נהנים מהם, ופועלים המתקת הדינים. **יג.** דורש בד, מלשון יחידי, כמו בד בבד. **יד.** קשה לו שהיה לו לומר בגדים קדושים הם, ומתרץ המשמעות שהם בגדים של קודש היינו, שפועלים שיהיה קודש, ואין זה שם התואר.

ח. היינו רוח התפארת, שהוא מורכב מאש ומים, שהם חסד וגבורה. **ט.** זו בינה. **י.** פירוש, כיון שקרבן עולה גורם התקון של עליית המלכות והתפארת עד הבינה, לפיכך העולה כולה כליל, לעשותה רוח, ולא לאכול מבשרה. **יא.** פירוש, שזה ענין תקון השני, הנקרא סוד בהמה, בהפסוק: "**אֲדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'**", והיינו, שגם רוח האחר השורר בכח הטומאה, יש לו איזו יניקה, מן הקטרת

תיקון הקרבן בב' ענינים אדם ובהמה

ואמר רבי שמעון, הרי אמרו במה שכתוב: **"אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'** (תהלים לו, ז), שכל נתעלה הסוד של אדם מצד האדם, ובהמה מצד הבהמה^[טו], ולפיכך כתוב: **"אָדָם פִּי יִקְרִיב מִמֶּם"**, אדם ודאי, שזה הוא קרבנו למעלה לקשור הקשר בסוד האדם, ואחר כך, **"מִן הַבְּהֵמָה"**, והכל הוא בסוד של אדם ובהמה, וזה הוא הסוד שנצרך להקרבן אדם ובהמה כמו שאמרנו.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף כו עמוד ב'

התדבקות הרצון של הכהנים וכו' עד היכן עולה?

רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אביו, ואמר, הרי קשר העולה נקשר בקודש דקדשים, לקבל הארה, והשגת מחשבותם של הכהנים ולוים וישראל למעלה עד כמה היא עולה?

עד אדם קדמון

אמר לו, הרי ביארנו עד אין סוף^[טז], שכל קשר ויחוד ושלימות צריך לכוון שיגיעו עד עולם הנסתר ההוא, שאינו מושג ואינו ידוע^[טז], שרצון כל הרצונות בו, שהרי ריח ניחח היינו ריח המחשבה, מכל אלו הכונות של התפלה, וכונת השיר של הלויים, וכונת הכהנים, שכולם

זיו הזוהר

מלאכים, היא בשביל לגרום המשכת השפע מן המקור, ותשתלשל אלינו, בכח אלו השמות, דרך אותן הספירות והעולמות, על ידי אלו ואלו המלאכים, עד שהשפע תתגשם בעולם העשיה, להפעולה הנצרכת לנו, כי יש בכח בשפע ההיא, לצאת לפועל בכל מיני שונים, לכל מיני רצונות של האנשים, כידוע המשל, שאור החמה נשתנה לכמה גוונים, כמו גוון הזכוכית, שהאור עובר בו, כן הוא בהשפע הבאה ממקור האלהות, שאף על פי שכתוב: **"כִּי אֲנִי ה' לֹא שֵׁנִיתִי"** (מלאכי ג, ו), מכל מקום תשתנה אור השפע לכמה וכמה כחות שונים, על ידי זה שהשפע נשתלשל ועוברת דרך ספירות ועולמות ומלאכים ושרים ומזלות, והאדם המתפלל בכונה הראויה, צריך לכוון להמשיך השפע ממקור האלהות, ושתתלשל ותעבור דרך אלו ואלו הספירות והעולמות והמלאכים, באופן שתפעל בעולם הזה פעולה המבוקשת, ובעבור זה תקנו

טו. סוד של אדם היינו ספירת תפארת, שורש עולם היצירה, שבו מקנן השם מ"ה, שהוא בגימטריה אד"ם, והוא עלמא דדכורא, ושם נעשה התקון הראוי, מהקרבת הקרבן, על ידי מחשבות וכוונת האדם, שהם כהן לוי וישראל, וסוד של בהמה, היינו ספירת מלכות, שורש עולם העשיה, שבו מקנן השם ב"ן, שהוא בגימטריה בהמ"ה, ונקרא עלמא דנוקבא, ובו נעשה התקון הראוי, מהקרבן מצד חומריות הבהמה, הנקרבת על המזבח. טז. מקור האלהות שאינו מושג נקרא אצל חכמי הקבלה בשם אי"ן סו"ף, או רעו"א דרעו"ן. ואמר רבי שמעון, שעבודת כהן לוי וישראל, מגעת עד מקור האלהות הטמיר והנעלם. יז. פירוש, שנצרך לכוון בעבודת הקודש, להמשיך שפע מן מקור האלהות, ולא מן איזה עולם או ספירה, או שרים ומזלות, כדאיתא, לא תצווה למיכאל או לגבריאל, וכל כונותינו בהזדווגות הספירות, או בשמות האלוה או בשמות

הם סוד של אדם, וכל הכונות עולות לרצון אחד, וזה נקרא ניחח, רעותא כתרגומו^[יט], ואז הכל נקשר ומקבלים הארה יחד כראוי, כמו שנתבאר.

ועבור זה נתנה כח הטומאה הזו ביד הכהן, שכתוב: "צו את אהרן ואת בניו לאמר".

זוהר חלק ג' פרשת צו דף כ"ז עמוד א'

בעבודת הקרבנות שורפים את מחשבת עבודה זרה

כאן יש סוד, שהרי ביארו אין צו אלא עבודה זרה, וכאן ניתן לו הכח לשרוף מחשבה רעה הזו, ולהעבירה מתוך הקדושה, בכח מחשבה זו העולה למעלה, ובכח זה העשן של החלבים הנשרפים, והכל בשביל להעביר הטומאה מן הקדושה, וזו הצו ברשות הכהן עומדת להפרישה מן הקדושה, על ידי הקרבן הזה.

כל זמן שישראל עושים רצון ה' אין הסטרא אחרא שולט עליהם

ואם תשאל, הרי כתוב: **"צו את בני ישראל"**, כן הדבר, שהרי גם ברשותם הדבר עומד, שכל זמן שעושים רצון רבונם, לא תוכל לשלוט עליהם.

ברצון ובתפילת ישראל מפרידים בין הטומאה להמלכות

זוה המקרא כולו בא להראות סוד הדבר של הקרבן, להכתיר ולהעלות רוח הקודש למעלה מעלה, ולהפריש רוח הטומאה, להורידה מטה מטה, עליה זו נעשה בכח הכונות והתפלה כמו שאמרנו, והורדה זו נעשה בפעולת ההקרבה, הכל כראוי לו.

זוה המקרא מוכיח על שני הענינים, שכתוב: **"צו את אהרן ואת בניו לאמר"**, "צו", זו עבודה זרה, רוח הטומאה, **"לאמר"**, זו האשה הנקראת יראת ה'יט], כתוב כאן **"לאמר"**, וכתוב שם: **"לאמר הן ישלח איש את אשתו"** (ירמיהו ג, א), וזה נתבאר, ולפי זה הכל נרמז בהכתוב.

והכהן עומד לתקן הכל בסוד של אדם ובהמה, אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

זיו הזוהר

שהוא מקום של מקור החיים, כן מגיע ריח הקרבן עד מקור האלהות, שנקרא אי"ן סו"ף, מקור חיי החיים, ובודאי אין זה ריח הגשמי של הקטרת החלבים והאימורים, דהיינו סוד בהמה, אלא שזהו מחשבות וכונות של כהן לוי וישראל, בשעת הקרבת הקרבן, דהיינו סוד האדם. **יט**. היינו השכינה הקדושה, ורמז הכתוב הוא, שהצו נתנה ביד אהרן ובניו לבטלה בכח לאמר, פירוש בהכח שיפעלו השראת השכינה בזה העולם הגשמי, כי החשכות מתבטל מפני האור.

אנשי כנסת הגדולה נוסחאות התפלה והברכות, בדיוק נפלא ועמוק בלשון הקודש דוקא, וכל המשנה ממטבע שטבעו החכמים ידו על התחתונה, וכל זה הוא יסוד ועיקר אמונת ישראל בתכלית הקצור. **יח**. מביא ראייה, שכונת כהן לוי וישראל בעבודת הקרבת הקרבן, מגעת עד אי"ן סו"ף, שהרי אצל הקרבן כתוב: ריח ניחח, שכביכול הקדוש ברוך הוא מריח ריח הקרבן, וכתוב: **"ומבשרי אחזה אלוה"** (איוב יט, כו), וכמו שבאדם מגיע תענוג הריח עד המוח,

מידת המלכות עולה למעלה לז"א ולמעלה לאימא

בוא וראה, כתוב: "זאת תורת הָעֵלָה", אמר רבי חייא זה המקרא ביארנו אותו באופן הזה, "זאת תורת", זו מדת המלכות^[כ], "הָעֵלָה", שהיא עולה ומתעטרא למעלה מעלה, להתקשר כראוי, עד המקום שנקרא קדש קדשים^[כא].

על ידי שריפת העולה שורפים המחשבות הרעות

"היא הָעֵלָה", זו מחשבה רעה, שהיא עולה ומשטנת לו לאדם, נצרך לשרוף אותה באש^[כב], בשביל שלא ניתן לה מקום להשטין, ובשביל זה "על מוקדה על המזבח כל הלילה".

השכינה גומרת לטהר את האדם מהמחשבה הרעה

מהו לילה, זו מדת המלכות^[כג], הבאה לטהר לו לאדם מהמחשבה ההיא, "על מוקדה", לפי שנהר דינור הוא המקום לשרוף לכל אותן הנעברים ממעמדם, שהרי מכניסים אותם באש ההוא השורף, ומעביר ממשלתם מהעולם, ובשביל שלא תשלוט מחשבה הרעה, נצרך "על מוקדה על המזבח כל הלילה", ואז נכנעת ואינה שולטת.

עליית המלכות, כאשר נכנע כח הסטרא אחרא

ועל כן כאשר היא נכנעת, תעלה מדת המלכות, שהיא רוח הקודש, העולה ומתעטרת למעלה, שהרי עליה שלה היא כאשר נכנע כח אחר ההוא, ונפרש ממנה, ולפיכך נצרך בסוד הקרבן להפריש צד ההוא מן הרוח הקודש, וליתן לו חלק בהקרבן^[כד], לבעבור שרוח הקודש תתעלה למעלה.

זוהר חלק ג' פרשת בהר דף קז עמוד ב'

יחוד שבחצות הלילה

רבי אלעזר אמר, "זאת תורת הָעֵלָה היא הָעֵלָה וגו'", זה הכתוב בכנסת ישראל מדבר, שהיא עולה ומתחברת במלך הקדוש בהזדווגות שלמה.

בלילה זמן שליטת החיצונים

"היא הָעֵלָה על מוקדה... כל הלילה וגו'", בוא וראה, כיון שנכנס הלילה והשערים ננעלים, דינים התחתונים נתעוררים בעולם, והולכים ומשוטטים, בחמורים ואתונות וכלבים,

זיו הזוהר

כ. היינו תורה שבעל פה, כידוע שמלכות פה, ותורה שבעל פה קרינן לה. כא. זה עולם הבינה. כב. פירוש באש דת תורה שבעל פה. כג. מדת המלכות נקראת מזבח וגם לילה, כאמרם ז"ל, לא אברי לילה אלא לגירסא תורה שבעל פה, שהיא מועלת לטהר המחשבה. כד. סוד זה החלק הוא

חמורים הרי נתבאר, וכלבים ואתונות אינם משוטטים ואינם הולכים, אלא שבהם עושים כשפים לאנשים, כמו בלעם וזה נתבאר, אז כל בני העולם ישנים, ומזבח החצון שלמטה אש תוקד בו.

בחצות הלילה נכנעים החיצונים ויש חסדים

בחצי הלילה נתעורר רוח צפון, ומן המזבח שלמטה ההוא יוצא שלהבת אש, והשערים נפתחים, והדינים התחתונים נאספים בחוריהם, ושלהבת ההיא הולכת ומשוטטת, ושערי גן עדן נפתחים, עד שמגיע הבקר, ושלהבת ההיא מתחלקת להרבה צדדי העולם, ונכנסת תחת כנפי התרנגול וקורא.

ה' משתעשע עם הצדיקים ואחר כן מתיחד עם השכינה

אז נמצא הקדוש ברוך הוא בין הצדיקים, וכנסת ישראל משבחת לו להקדוש ברוך הוא עד שמגיע הבקר, כיון שהגיע הבקר נמצאים מספרים בשחרית בסוד אחד, ויש לכנסת ישראל נחת בבעלה.

זהו שכתוב: **"עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֶּקֶר"**, שהרי בבקר הדינים ואש השלהבת משתככים, ואז נתעורר אברהם בעולם ונחת היא לכל.

שלא נמצא אלא יחוד השכינה בהקדוש ברוך הוא.

זוהר חלק ג' פרשת דף פ"ז עמוד א'

הפשתים ישאר לבדו

"וְלָבַשׁ הַפֶּהוּן מְדוּ בַד וְגו'", אמר רבי אלעזר למה נקרא בד, משמעותו יחידי, לפי שלא נצרך לחבר פשתים זה במין אחר, ועל כן לא כתוב מדו פשתים, אלא בד שמשמעותו יחידי.

פשתים הוא דין ומהדשן מקבלים החיצונים חלק

ולמה נצרך הכהן להתראות בזה, אלא אלה בגדי בד, נצרך להתראות בהם על מזבח העולה, באשר היה מפנה האפר של דשן העולה, שהרי עולה בשביל חטא של עבודה זרה ומחשבה רעה היא באה, ולפיכך נצרך הכהן להתראות בבגדי פשתן בלבדם ולא בערבוב מין אחר, כדי שיתכפר לו לאדם כל אותן החטאים הבאים מצד ההוא [כיה].

לכהן היה מותר ללכת בכלאים בשעת העבודה

וכאשר נכנס הכהן למקדש, במקום שהשלמות נמצא, וכל אותן העבודות של השלמות, אף על פי שנתחבר במין אחר, אין רע, כמו שאמרנו בשעטנז של ציצית, לפי ששם נמצאו ונתחברו כל אותן המינים שלמעלה, וכל אותן כלי המקדש נמצאים בהם הרבה מינים משונים זה מן זה, וכולם נתכללו שם כדמיון שלמעלה.

זיו הזוהר - כענין שעיר המשתלח ביום הכפורים. כה. כי פשתן שורשו בצד הרע, כידוע שקרבנו של קין פשתן היה.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף כ"ז עמוד א'

הרי כהן הוא חסד ולמה היה מבעיר אש שזה דין?

"וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּגו', פתח רבי אחא ואמר, **"וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ"**, למה, **"וּבַעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבִקְרָא בְּבִקְרָא"**, למה, וכהן להבערה למה, והרי למדנו, שאש בכל מקום מורה על דין, והכהן מצד בחינת הימין הוא בא, ורחוק הוא מן דין, שהרי כהן לא נזדמן בדין לעולם, וכאן למה צריך הכהן לשרוף הדין בעולם, שכתוב: **"וּבַעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן"**.

החוטא שורף עצמו באש של יצר הרע

אלא כך למדנו, אדם שבא לחטוא לפני רבונו, הוא שורף עצמו בשלהבת של היצר הרע, ויצר הרע מצד של רוח הטומאה הוא בא, ולכך שורה בו רוח הטומאה.

על ידי הבערת האש על ידי הכהן, מתבטל האש האחר

ולפעמים יש להכיר מן הקרבנות הבאים מצד ההוא, שזה נצרך להקריב על המזבח דמיון חטאין^[כז], ולא נכלה ולא נתבטל רוח הטומאה ההוא, בין מן האדם ובין מן הצד ההוא שבא ממנו, אלא באש המזבח, שזה האש מבער רוח הטומאה ומינים הרעים מן העולם, והכהן היה מכוון בזה להכין האש, שיבער מינים הרעים מן העולם.

שהאש לא יכבה לעולם

ועל כן נצרך שלא לכבות האש לעולם, ולא יהיה נחלש הכח והתוקף שלו, לשבר הכח והתוקף האחר הרע מן העולם, ועל כן **"לֹא תִכְבֶּה"**.

בבקר בעת ששורה צד החסד בעולם

והכהן יסדר עליו אש בבקר בבקר, בזמן ששולט הצד שלו ונתעורר בעולם, בשביל להמתיק הדין^[כח], ונכנעים הדינים ואין מתעוררים בעולם.

ועל כן למדנו, יש אש אוכלת אש, האש שלמעלה אוכלת אש אחר, ואש המזבח אוכלת אש אחר, ועל כן אש הזה לא תכבה לעולם, ורק הכהן יסדרנו בכל יום.

זיו הזוהר כו. כמובא לעיל בהפסוק **"וְאֵשׁ עֲזָרְבָנוּ"** שעז הוא מצד הסטרא אחרא, והוא דמיון חטאו. כז. הכהן שרשו במדת החסד, שנתעורר בעולם בבקר, ונעשה על ידי זה המתקת הדינים.

רעיא מהימנא חלק ג' פרשת צו דף כ"ז עמוד א'

חמש מיני אש ירדו על המזבח

"זאת תורת העֶלָה", מצוה זו לעשות העולה כמשפטה, ועליה נאמר: "זאת תורת העֶלָה וגו'", חמש מיני אש היו יורדות על הקרבן, אש אוכלת ואינה שותה, אש השותה ואינה אוכלת, אש האוכלת ושותה, אש אוכלת לחים ויבשים, אש שאינה אוכלת ואינה שותה.

כנגדן נאמר "זאת תורת העֶלָה" א', "הוא העֶלָה על מוקדה" ב', "על המִזְבֵּחַ" ג', "כָּל הַלֵּילָה" ד', "וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֻּקְדָה בּוֹ" ה'.

אש המלכות אוכלת לחים ויבשים

וביארנו בעלי המשנה, שעולה כולה עולה לגבוה, זה עולם הבינה, ומראה כבוד כאש אוכלת היא אש השותה כל מימי התורה, ואוכלת כל קרבנות של התפלות, אוכלת לחים ויבשים, אלו פשטי התורה שהם כעצים יבשים, וסודות התורה הם כעצים לחים, וזו היא אש האוכלת לחים ויבשים.

מכפרים על מצות עשה ולא תעשה

ועוד אוכלת לחים היינו, כל הקרבנות שהם נקרבים בתפלה על מצות עשה, ויבשים היינו כל הקרבנות שהם נקרבים בתפלה על מצות לא תעשה[כח].

שזה הוא העונש סקילה שריפה הרג וחנק, על מצות לא תעשה, אלו הם קרבנות השכינה, תלמוד תורה, והתפלה שעל מצות עשה ולא תעשה.

רעיא מהימנא חלק ג' פרשת צו דף כ"ח עמוד ב'

עברה מכבה מצוה

"אִשׁ תָּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמְּזֹבֵחַ לֹא תִכְבֶּה", זו התורה שנאמר עליה: "הֲלוֹא כֹה דִבַּרְתָּ כְּאִשׁ נָאִם ה'" (ירמיהו כג, כט), "לֹא תִכְבֶּה" ודאי, דעבירה אין מכבה תורה, אבל עבירה מכבה מצוה, ומי שעשה עבירה שמכבה מצוה שהיא נר, כך הוא מכבה נר שלו, שנאמר בה: "נֵר ה' גִּשְׁמַת אָדָם" (משלי כ, כז) מגופו, וזה הוא הכבוי, שנשאר הגוף בחשכות.

במקום השכינה באה הסטרא אחרא לשרות

וכן הוא מי שמסלק השכינה ממקומה, גורם כבוי וחשכות למקום ההוא, עבירה היא חשכות, ועל זה כתוב "וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבֻרָתָהּ" (משלי ל, כג).

בבעלי התורה אין כביה למצוותם

והסתלקות מצוה היא אצל עמי הארץ, שבהם עבירה מכבה מצוה, לקיים בהם "וְרִשְׁעִים בְּחֹשֶׁךְ יִדְמוּ" (שמואל א' ב, ט), אבל אצל בעלי תורה, אין כביה עולמית בהם, שמאירים להמצוה בכמה סודות התורה, שאור נקרא רז.

מצותם הוא תורתם

ומצוה של תורה שמקיימים אותה רבנו, תורה היא אצלם [כט], לילה ויומם לא תכבה בהם, לפי שמקיימים בה "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה" (יהושע א, ח).

הבל פיהם של תלמידי חכמים הוא כמו עשן המערכה

וההבל העולה מפיהם בדברי תורה, הוא עשן המערכה, שמסדרים לה ומעריכים לה אצל בעלה [ל], ככתוב: "בְּהִעָלְתְּךָ אֶת הַנֵּר" (במדבר ח, ב) שנאמר בהם: "לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד" [לא].

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"א עמוד א'

הרשעים גורמים פירוד

"זֶה קִרְבֵּן אֶהְרֹן וּבְנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָהּ", אמר רבי שמעון, בוא וראה, רשעי עולם גורמים להקדוש ברוך הוא, שיסתלק מן כנסת ישראל, זהו שכתוב: "אִישׁ תְּהַפְּכוֹת יִשְׁלַח מִדֹּוֹן וְנִרְגָּן מִפְּרִיד אֱלוֹף" (משלי טז, כח), מי הוא אלוף, זה הקדוש ברוך הוא, שהוא אלוף של עולם,

זיו הזוהר
 כט. כי הם לומדים ההלכות של המצוה, וגם הסודות שלה. ל. פירוש, שמכונים ליחדא קודשא תמיד הוא, להעלות השכינה להיחוד הראוי לה, לא. ענין העלאת הנרות והנר

וכמו שכתוב: **"אֱלֹהֵי נַעֲרֵי אֲתָהּ"** (ירמיהו ג, ד), ואותן רשעי עולם מפרידים לזא"ת מן ז"ה^[לב], שהוא שלום הבית, והם זיווג אחד.

אהרן ובניו מיחדים קודשא בריך הוא ושכינתיה

בא אהרן הקדוש ובניו, על ידם מתקרבים שניהם, ונזדווג ז"ה בזא"ת, זה שכתוב: **"בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ"**, **"זֶה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבְנָיו"**, הם מזוגים למלך הקדוש העליון בהשכינה, ועל ידיהם מתברכים עליונים ותחתונים, וברכות נמצאות בכל העולמות, והכל נתאחד בלי פירוד.

ואם תשאל מפני מה לא כתוב, זאת קרבן, לקרב את זא"ת למקומה, לא כן, שהרי הכהן מלמעלה הוא מתחיל להביא הזיווג לה למדת המלכות, עד שמגיע אל ז"ה, שיזדווג בזא"ת, ולקרובם ביחד, ולפיכך הכהן משלים הקרבן, בזה שגורם קירוב הזיווג, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ד עמוד א'

אהרן משך את השמן מאבא אל מלכות

"זאת משחת אהרן ומשחת בניו", אמר רבי יוסי, זא"ת ודאי, משיחתו של אהרן, שהרי אהרן נמשח, והביא מן שמן משחת העליון ממעל, והמשיכו למטה, ועל ידי אהרן נמשחה המשחת קדש להתברך בשפע^[לג], ועל כן כתוב: **"זאת משחת אהרן ומשחת בניו"** בודאי.

זיו הזוהר
 בכח התורה והמצוה, שכתוב: **"כי נר מצוה ותורה** עלמא דדכורא, ו"זאת" רמז על עלמא דנוקבא. **אור"**. לב. פירוש, שגורמים פירוד ומניעת היחוד לג. ממשיחתא קדישא, זו מדת המלכות והשכינה של קודשא ברוך הוא ושכינתיה. "זה" רמז על הקדושה.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ד עמוד ב'

ישראל הם ממלכת כהנים שנקראים על שם המלכות שמתברכת על ידי הכהנים למדנו שכתוב: "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכַת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ" (שמות יט, ו), מי היא ממלכת כהנים, כמו שכתוב: **"זאת מְשַׁחַת אֶהְרֶן וּמְשַׁחַת בְּנָיו"**, שכאשר תתברך מדת המלכות על ידי הכהנים, אז נקראת על שם, זהו שכתוב: **"מִמְּלַכַת כֹּהֲנִים"**.

הכהנים ממליכים אותה

רבי שמעון אמר, בוא וראה, מלכות כהנים לא נקראת, אלא ממלכת כהנים, שהמליכוה הכהנים, ועשו לה גברת על הכל, אבל מלכות כהנים לא נקראת^[לד], שהרי מן השמים נקראת מלכות, מלכות שמים ודאי, וכאן ממלכת, כמו שנתבאר, שהכהנים ממליכים לה ומחברים אותה בהמלך, ואז היא ממלכת על כל גזוי המלך, ממלכת על כל מיני כלי זיין של המלך, ממלכת בעליונים ותחתונים, ממלכת על כל העולם.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ב עמוד א'

התורה מגינה למעלה ולמטה

"זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם וגו'", אמר רבי יצחק, כתוב: **"זאת תורת המנחה"**, **"זאת תורת החטאת"**, **"זאת תורת האשם"**, **"זאת תורת זבח השלמים"**, הרי ביארו אם למטה התורה בכל, אם למעלה התורה בכל^[לה], ומי שעמלו בתורה, נוטל את חלקו בכל, ונאחז בכל הצדדים, ואינו צריך להקריב קרבן על נפשו, וזה נתבאר.

מדרש הנעלם חלק א' פרשת וירא דף ק' עמוד א'

התורה מכפרת בזמן שאין בית המקדש קיים

אמר רבי יוחנן, כאשר פירש הקדוש ברוך הוא למשה ענין הקרבנות, אמר משה, רבונו של עולם, הרי ניחא בזמן שיהיו ישראל על אדמתם, ובזמן שיגלו מעל אדמתם מה יעשו, אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, יעסקו בתורה ואני אמחל להם בשבילה יותר מכל הקרבנות שבעולם, זהו שכתוב: **"זאת התורה לעלה למנחה וגו'"**, כלומר זאת התורה בשביל עולה בשביל מנחה בשביל חטאת בשביל אשם.

זוהר

לד. מלכות היינו שהיא מלכות שמים בכח דלעילא, עבודה הקדושה. לה. פירוש, הן למטה בעולם וממלכת היינו שממליכים אותה מלמטה, על ידי הזה, והן למעלה בעולם הבא, התורה עומדת לו

המזכיר בבית הכנסת עניני הקרבנות אין המלאכים יכולים להרע לו

אמר רבי כרוספדאי כל מי שמזכיר בפיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, עניני הקרבנות וסדר הקרבתם ומכוון בהם, ברית כרותה היא שאותן המלאכים שמזכירים חטאי האנשים להרע להם, שלא יוכלו לעשות לו רע אלא טוב.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ה עמוד א'

העוסקים בתורה גבוהים מן הנביאים

אמר רבי אלעזר בוא וראה, מה בין אותן העמלים בתורה לנביאי אמת, אותן העמלים בתורה חשובים יותר מנביאים בכל עת, מה הטעם, לפי שהם עומדים במדרגה יותר עליונה מנביאים, אלו העמלים בתורה קיימים למעלה, בהמקום שנקרא **תפארת**, שהוא החיזוק של כל האמונה, והנביאים קיימים למטה, במקומות שנקראים **נצח והוד**, ועל כן אלו העמלים בתורה חשובים מן הנביאים, ויותר עליונים מהם, שאלה קיימים למעלה, ואלה קיימים למטה, ואלו האומרים ענינים ברוח הקודש קיימים למטה מכולם.

התורה חשובה מהכל

ועל כן זכאים הם העמלים בתורה, שהם במדרגה עליונה יותר על כולם, ומי שעמלו בתורה, אינו צריך לא לקרבנות ולא לעולות, שהרי התורה חשובה מהכל, והיא עיקר קשר האמונה, ועל זה כתוב: **"דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם"** (משלי ג, ז), וכתוב: **"שְׁלוֹם רַב לְאֶהֱבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכָשׁוּל"** (תהלים קיט, קסה).

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ד עמוד ב'

כהן גדול למטה נגד כהן גדול של מעלה

"וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ שְׁבַעַת יָמִים וּגו' כִּי שְׁבַעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יְדְכֶם", אמר רבי יצחק, כתוב: "כִּי עֲמַךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ נִרְאָה אֹר" (תהלים לו, ט), "כִּי עֲמַךְ מְקוֹר חַיִּים", זה כהן גדול למעלה^[לז], לעומתו כהן גדול למטה, לפיכך בכח הכהן להמשיך שמן משחת קודש העליון למטה^[לז], ומדליק המנורות למעלה.

הכל כמו למעלה

שהכהן גדול שלמעלה שלם בשלמות ז' הימים, להתעטר על הכל^[לז], לעומת זה ז' ימי מלואים להכהן שלמטה, להמצא הכל כדמיון שלמעלה, ועל כן נקראים ימי מלואים, ימים של שלמות, בשביל שישתלם הכהן בשאר ימים האחרים, להשלים ז' ימים ביחד.

כל הספירות מתעוררות עם החסד

ואלה נקראים ימי מלואים, לפי שמתאחדים בו שאר ימים האחרים, ומה טעם הדבר, לפי שכאשר מדרגת הכהן נתעורר, כל שאר מדרגות האחרות נתעוררות עמה.

כשהכהן למטה מתעורר למעלה גם כן מתעוררים

ולפיכך כתוב: "וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ שְׁבַעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֵאת וּגו'", ז' ימים ודאי, שאז מתעטר הכהן למטה בכל, כדמיון שלמעלה, לפי שבשעה שהכהן שלמטה מתעורר, הכל נתעורר על ידו למעלה, וברכות נשפעות למעלה ולמטה.

משה משח לאהרן

רבי אבא אמר, מפני מה משח משה לאהרן, אלא לפי שהוא נשרש במקום שהוא של מקור החיים, וכתוב "מוֹלִיךְ לַיָּמִין מִשֶּׁה זָרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ" (ישעיהו סג, יב) [לט] ומשה שמש כל אותן ז' ימי מלואים, להשרות כל הקדושה עם אהרן.

זיו הזוהר

שאר שש הספירות שלמטה הימנה, כידוע שבעבור זה נקראת יומא, דאזיל עם כולהו יומין, וזהו הטעם של ז' ימי המלואים, להכהן שלמטה, בז' ימים קדושים יחד, היינו לקבל הארת קדושה, מן הז' ספירות, מחד עד מלכות. לט. רבי אבא נותן

לו. זה מלאך מיכאל משרת בבית המקדש שלמעלה. לז. פירוש, להמשיך אור השפע מלמעלה למדת המלכות, על ידי עבודתו, שגורם הדלקת המנורות למעלה, היינו הארת הספירות. לח. מלאך מיכאל, שרשו מדת החסד, המאירה בכל

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ה עמוד ב'

במוצאי שבת מריחים בשמים

אמר רבי אלעזר, בוא וראה, אין הנפש מתקיימת אלא על הריח, ומכח זה הריח ניכר כח ריח אחר, שהרי בשעת מוצאי שבת, שנסתלקה נפש היתרה, נשארים הנפש והרוח נפרדים ועצבים, בא ריח בשמים ועל ידו מתקרבים זה בזה ושמחים.

ועל כן צריך הרוח שנשאר אחר הרוח שיצא, לקבל ריח בשמים, וכיון שקבל הריח, מתקרבים יחד ושמחים.

על ידי ריח הקרבן מתיחדים למעלה

כדמיון זה ריח הקרבן, בריח זה מתקרבים כולם ביחד, והמנורות נלהבות, ושמחות[מ].

בוא וראה, שני נרות, אחד גבוה ואחד נמוך ממנו הדולקים, אם תכבה לזה הנר הנמוך, עשן שלו העולה ממנו לזהט אותו נר העליון, וכן הוא בעשן הקרבנות, עשן זה העולה, לזהטים אותו נרות העליונים, ונלהבים יחד, ומתקרבים כולם יחד בריח זה, ולפיכך ריח ניחוח אשה הוא לה', וזה נתבאר.

ריח הקרבנות על ידי הכהן הוא קיום הכל

ועל כן ריח הקרבנות הוא קיום של הכל, וקיום העולם, והקרבן על ידי הכהן, מקרב הכל, ולפיכך שבעת ימים של שלמות נשתלמו בו, בשביל שיתברכו כולם בעבודתו, ויהיה נמצא שמחות וברכות למעלה ולמטה.

זוהר חלק ג' פרשת פנחס דף רמא עמוד א'

ה' אומר חידושים משמו של ר' שמעון

רבי שמעון היה הולך לטבריא, פגע בו אליהו, אמר לו שלום עליך אדון, אמר לו רבי שמעון, במה עוסק הקדוש ברוך הוא ברקיע, אמר לו, בקרבנות היה עוסק, ואמר דברים חדשים משמך, אשרי חלקך, ובאתי להקדים לך שלום.

מי שאין בו אכילה איך יכול לומר אכלתי?

ודבר אחד אני רוצה לשאל מעמך להשיב תשובה בישיבה שברקיע, שאלה שאלו, עולם הבא אין בו אכילה ושתייה, והרי כתוב: **"בְּאֶתִי לִגְנֵי אַחֲתֵי כֹלָה וגו' אֶכְלָתִי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי וגו'"** (שיר השירים ה, א), מי שאין בו אכילה ושתייה, איך הוא אומר: **"אֶכְלָתִי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיְנִי עִם חֶלְבִי"**.

זוהר חלק ג' פרשת פנחס דף רמא עמוד א'

טעם אחר לז' ימי המלואים, דכיון ששורש משה במדת התפארת, ומדת התפארת עץ חיים, ומדת התפארת היא הכולל והקשר של כל ז' הספירות, לפיכך שמש משה בז' ימי המלואים, להמשיך כל הז' קדושות על אהרן. מ. פירוש, שעל ידי זה באה הארה עליונה על הספירות, וזו השמחה שלהן.

ה' אמר שר' שמעון יאמר התשובה

אמר רבי שמעון, והקדוש ברוך הוא מה השיב להם, אמר לו, הקדוש ברוך הוא השיב להם, הרי בן יוחאי הוא יאמר, ובאתי לשאל מעמך.

ה' אוכל בשביל אהבתו לכנסת ישראל

אמר רבי שמעון חביבות גדולה חבב הקדוש ברוך הוא לכנסת ישראל, ומאהבתו הגדולה שאוהב אותה, הוא משנה מעשיו ממה שהוא עשה, שאף על פי שאין דרכו לאכול לשתות, בשביל האהבה הוא אוכל ושותה, יען כי בא אליה הוא עושה את רצונה.

משל לכלה וחתן

כלה הנכנסת לחופה ומבקשת לאכול, האם אין מן הדין שהחתן שלה יאכל עמה, אף על פי שאין דרכו לעשות כך, זה שכתוב: **"בְּאֵתִי לִגְנֵי אַחֲתֵי כְּלָה"**, יען כי באתי אצלה ליכנס עמה לחופה, **"אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וּגְוִי"**.

האורח יעשה רצון בעל הבית

ולמדנו מכאן דרך ארץ, שכאשר מזמין אדם לאחר, זה שבא אצלו יש לו לעשות רצונו, אף על פי שאין דרכו בכך.

יעקב ישן על האבנים שאין הדרך בכך

כמו כן, כתיב: **"וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׁם מֵרֵאשִׁיתוֹ וּגְוִי"** (בראשית כח, יא), יען כי בא החתן אצל הכלה, אף על פי שאין דרכו לשכב אלא בכרים וכסתות, אם היא נותנת לו אבנים לשכב, יקבל הכל ברצון הלב, זהו שכתוב: **"וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא"**, על אותן האבנים אף על פי שאין דרכו בכך.

כמו כן כאן, **"אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי"**, אף על פי שאין דרכו בכך, אלא בשביל אהבת הכלה, ועם כל זה רק בבית הכלה, ולא במקום אחר, במקומו אינו אוכל ואינו שותה, במקומה הוא אוכל ושותה, זה שכתוב: **"בְּאֵתִי לִגְנֵי"**.

המלאכים אצל אברהם אכלו ושתו

מלאכים ששלח הקדוש ברוך הוא לאברהם לא אכלו ולא שתו במקומם, ובשביל אברהם אכלו ושתו.

אמר לו אליהו, רבי, חייך שדבר זה בקש הקדוש ברוך הוא לומר, ובשביל שלא להחזיק טובה לעצמו לפני כנסת ישראל העלה הדבר אליך, זכאי אתה בעולם שרבונוך משתבח בך למעלה, ועליך כתיב **"צִדִּיק מוֹשֵׁל יְרֵאת אֱלֹהִים"** (שמואל ב' כג, ג), **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

נחל לכינעם/24 בית שמש
054-8436784

קבר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
אוהל הרשב"י

70,000 איש

**מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר כנגד כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר**

**להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com**

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זווג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

**שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִיַּד לָנוּ יְרוּחַ, לְהַחִישׁ לָגְאֹלָנוּ כְּפִי שְׁהִבְטַח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹר הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלֹחַ וְהַשְּׁקֵט וּבְטַח**